

РЕШЕНИЕ

№ 18012

гр. София, 27.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 16.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **10928** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно -процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 84, ал. 2 вр. с чл. 70, ал. 1 вр. чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Т. С., гражданин на Б., [дата на раждане] в [населено място], Б., гражданин на Б., ЛНЧ [ЕГН], против Решение № УП-ВЗ от 14.10.2024 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което е отхвърлена молбата му за предоставяне на международна закрила на територията на Република България като явно неоснователна, поради наличие на основанията по чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ.

Делото е изпратено по компетентност на Административен съд – София – град, с Определение № 8366 от 30.10.2024 г. по адм. дело 1953/2024 г. по описа на Административен съд – Бургас, поради наличие на основанията чл. 135, ал. 2 от АПК.

В жалбата са изложени аргументи за необоснованост и незаконосъобразност на оспорения административен акт. Твърди се, че е постановен в нарушение на изискванията на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Застъпено е становище за формално проведена процедура, в която не са установени обективни данни за положението в страната на произход, което е предпоставило negliжирането на изложените причини за търсената закрила. Оспорен е изводът на административния орган, че подаването на молбата за закрила в по-късен момент е доказателство за икономическите причини, предпоставили напускането на страната. С тези аргументи е мотивирано искане за отмяна на обжалваното решение и връщане на преписката на административния орган за ново разглеждане със задължителни указания по приложението на закона.

В съдебното заседание, жалбоподателят лично със съдействието на преводач и процесуалният му

представител - адв. Д., поддържат искането в жалбата, както и аргументите, с които е обосновано. Не ангажират доказателства.

Процесуалният представител на ответника – интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, гл. юрк. П. оспорва жалбата. Счита, че обжалваното решение е обосновано и законосъобразно, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена. Поставя акцент на дадените лични обяснения от жалбоподателя, които са в синхрон с извода на интервюиращия орган, че причина за напускане на държавата му по произход, не е наличието на някое от основанията по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, а влошената икономическа обстановка. Позицията се базира на данните, че чужденецът е пристигнал по законен ред в България, с издадена работна виза и едва след изтичането на разрешен срок за пребиваване срок е подал молба за закрила.

Софийска градска прокуратура не участва със свой представител в настоящото производство и не е изразила становище по жалбата.

Настоящият съдебен състав на Административен съд - София град, въз основа на приложените доказателства и становището на страните, прие за установено от фактическа страна:

Административното производство е започнало по депозирана от жалбоподателя Т. С., гражданин на Б., Молба за международна закрила заведена с вх. № В-13 на РПЦ – С., отдел ПМЗ –[жк]на 03.10.2024 г. (л. 42 – л. 43).

В деня на завеждане на молбата за закрила, в присъствие на преводач от разбираем за жалбоподателя език – хинди, са установени личните му данни, отразени в Декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ (л. 32), изготвени са Регистрационен лист и Евродак дактилоскопна карта (л. 40 – л. 41 и л. 39). Връчени са му - писмена покана за провеждане на интервю на 03.10.2023 г. (л. 35) и Указания относно процедурата, която ще се следва, правата и задълженията, които има на територията на РБългария. Жалбоподателят е декларирал съгласие за обработване на личните му данни за целите на производството по закрила и за събиране на официални данни от други органи и организации, включително и от страни, различни от държавата му на произход (л. 33), след предоставяне на писмена информация за правното основание, срока на обработване и категорията на личните данни, които ще бъдат събирани.

Към преписката е приложена и Заповед рег. № 4379ПАМ –1053 от 01.09.2024 г., издадена от зам. началник на ГПУ - К., РД “Гранична полиция“ – Драгоман, с която на основание чл. 39а, ал. 1, т. 2 вр. чл. 44, ал. 1 и чл. 41, т. 5 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), въз основа на Докладна записка рег. № 4379р-26090 от 31.08.2024 г. по описа на ГПУ – К., на жалбоподателя Т. С. е наложена принудителна административна мярка – Връщане до страна произход – Б.“ (л. 44).

На 03.10.2024 г. определен от председателя на ДАБ - МС интервюиращ орган, в присъствие на преводач от хинди, е провел интервю с жалбоподателя, документирано с приложен към преписката протокол (л. 20 – л. 22). В интервюто е посочено, че всички членове на семейството на жалбоподателя са в Б., а той е напуснал държавата си по произход на 11.08.2024 г., легално, с работна виза, с полет от Б. през Д. до С.. Посочил е, че посрещнат от наелата го като компания в [населено място] заедно с други свои сънародници. След първия работен ден е бил изгонен от работа и не е знаел какво да прави и къде да си търси работа. Доверил се на трафиканти, които му обещали да го преведат през границата със С.. Уточнява, че е живял около месец в Х. в [населено място]. Споделил, че по пътя към границата със С. искал да се откаже, но трафикантите му взели личните вещи и документите. Въпреки успешното нелегално преминаване на границата, на 01.09.2024 г. жалбоподателят е от С. на територията на РБългария и е настанен в РПЦ - Б.. Уточнил е, че има големи по размер финансови задължения, което е наложило да продаде цялото си имущество, за да набави средства за пътуване, търсейки работа с по-високо заплащане, за да може да събере и върне задълженията си. Посочил е, че е подал молба за закрила единствено в

България и има желание да остане, за да работи, въпреки че неотрича, че първоначалната дългосрочна цел е да достигне до Италия.

Към административната преписка е приложена Справка рег. № ЦУ-1878 от 29.08.2024 г. (л. 14 - л. 19), изготвена от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, която съдържа информация за общото положение в Народна република Б., за актуалната политическа и икономическа обстановка, както и за отношението на членовете на Националистическата партия на Б. към членовете и симпатизантите на партията А. Л..

В справката е отразено, че с Решение № 247 от 03.04.2024 г. на Министерски съвет на РБългария, Народна република Б. е включена в Списък на сигурните страни на произход, които са и трети сигурни страни по отношение на търсещи закрила чужденци в РБългария. Справката съдържа данни, според които на 05.08.2024 г., след седмици на студентски протести, премиерът на Б. е напуснал страната, и към момента тя се управлява от сформирано временно правителство в състава, на което са включени предимно представители на гражданското общество и двама студентски лидери от протестите. Посочено е, че временното правителство се ползва от подкрепата на армията, а основните му приоритети са свързани с възстановяване на реда и прилагане на законите на територията на цялата страна, подготовка за общи избори, които е следвало да бъдат проведени в период не по-дълъг от 90 дни след разпускане на парламента (стр. 7 – л. 17 от делото). Като важен приоритет на временното правителство се сочат намеренията за възстановяване на макроикономическата стабилност и насърчаването на устойчив икономически растеж. Ключов икономически партньор за Д. и новото правителство е Китай, особено след визитата в началото на м. юли, по време на която двустранните отношения са издигнати на ниво «всеобхватно стратегическо партньорство и сътрудничество». Разчита се и на подкрепа от О. кралство, С. американски щати и И..

Въз основа на информацията в посочените документи, определеният със заповед на председателя на ДАБ – МС, интервюиращ орган от РПЦ – С. е постановил обжалваното Решение № УП-ВЗ от 14.10.2024 г. (л. 7 – л. 11), като е приложил ускорената процедура предвидена в чл. 70 от ЗУБ, въз основа на основанията по чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ. Молбата за предоставяне на международна закрила на Т. С. е отхвърлена като явно неоснователна, въз основа на анализа на заявените причини за напускане на държавата по произход и данните за актуалното обществено политическо и икономическо положение в Народна република Б..

Решението е връчено на жалбоподателя на 17.10.2024 г., в присъствието на преводач на разбираем език – хинди, удостоверено с положени саморъчно подпис и дата.

В съдебното производство процесуалният представител на ответника представи актуална Справка за политическата и икономическа обстановка в Народна република Б. рег. № МД-02-29 от 25.10.2024 г. (л. 28 – л. 41).

Възползвайки се от правото да даде лични обяснения пред съда, жалбоподателят заяви, че бил нает като шивач във фирма в [населено място], но след като пристигнал в България е разбрал, че е бил подведен и не е полагал труд като такъв. Сподели, че посредникът, който е ползвал, за да му уреди работа в България въпреки обещанието да му намери друга подходяща е преустановил контакта, след като пристигането му в страната. Жалбоподателят заяви, че не отказва възможности и за почасова работа, в периода от настаняването му РПЦ – С., [жк]. Посочи, че има и други негови сънародници, които са в сходно на неговото положение. Заявява желание да получи закрила в Република България, за да работи и да осигурява така необходимите средства за издръжка на семейството си.

Описаните релевантни за правния спор факти, не са спорни за страните и позволяват да се направят следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, в срока по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ, от лице с правен интерес от оспорването - адресат на обжалвания акт, с който са засегнати неблагоприятно негови права и законни интереси. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган – интервюиращ орган в Регистрационно-приемателен център – [населено място].

При липса на основания за прилагане на ограниченията в чл. 71, ал. 1 и ал. 2 от ЗУБ, административното производство законосъобразно е проведено по ускорената процедура по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ, възможност, предвидена и в чл. 31, § 8 и чл. 32, § 2 от Директива 2013/32/ЕС. Съгласно разпоредбата на чл. 70, ал. 1 от ЗУБ, при наличие на основанията по чл. 13, ал. 1 от ЗУБ, в срок от 14 работни дни от регистрацията на чужденец, интервюиращият орган може да приложи ускорена процедура в производство започнато по общия ред и да вземе решение за отхвърляне на молбата като явно неоснователна.

В настоящия казус, административният орган е приел наличие на предпоставките по чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ – чужденецът се е позовал на основания, извън предмета на закона, тъй като като не е посочил обективни данни за основателни опасения от преследване, а наред с това пристига от сигурна страна. В мотивите на решението са обсъдени предпоставките по чл. 8, ал. 1 и ал. 9 от ЗУБ, както и тези на чл. 9, ал. 1, ал. 6 и ал. 8 от ЗУБ, като законосъобразно е прието, че не са налице основания за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на жалбоподателя.

И според настоящия съдебен състав, чуждият гражданин не сочи конкретни причини предпоставящи основателни опасения от преследване в държавата си по произход. Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, които следва да са достатъчно тежки по своето естество или повтаряемост. Действията на преследване могат да бъдат както физическо или психическо насилие, включително сексуално, както и прилагане на правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които сами по себе си са дискриминационни или се прилагат по дискриминационен начин. Като действия на преследване са определени и предвидени наказания при отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, както и тогава когато военната служба предпоставя извършване на престъпление или на деяния по чл. 12, ал. 1, т. 1 – т. 3 от ЗУБ.

В проведеното интервю жалбоподателят е отрекъл да е арестуван, съден или осъждан в държавата си по произход. Категорично е посочил, че не е имал проблеми със силите на реда, нито с управляващите поради етническия си произход, или религиозна принадлежност. Не е членувал в политическа партия, не е получавал заплахи, не е бил жертва на насилие в никоя от възможните му форми. Единствената причина, която е посочил като мотивирала го да напусне Б. и да дойде в Република България е икономическа и финансова – необходимостта от по - високо възнаграждение, за да осигурява средства за издръжка на семейството си.

Обосновано въз основа на тези данни, административният орган е направил извод, че жалбоподателят не сочи дори твърдения за основателни опасения от преследване, поради което законосъобразно е приложил нормата на чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ и е оставил без уважение молбата за закрила като явно неоснователна.

Безспорно и от дадените лични обяснения в съдебното производство са установени мотивите за напускане на страната по произход – икономически, необходимост от осигуряване на препитание, по – високо платена работа, обезпечаване нужната издръжка на семейството, включително и средства за погасяване на финансови задължения, които правилно са преценени, че не попадат в

предметния обхват на чл. 13, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. В подкрепа на този извод е и фактът, че жалбоподателят е пристигнал на територията на Република България легално, с работна виза. Молбата за закрила е подадена едва след като е бил освободен от работа и неуспешния опит да напусне страната, за да намери реализация на пазара на труда в друга европейска държава. В този смисъл, законосъобразно е прието, че липсват реални основания по смисъла на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на закрила, доколкото и Справките, изготвени от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ за общото политическо и икономическо положение в Народна република Б., не съдържат данни, въз основа на които сложната и променлива ситуация на общата обстановка на сигурност в страната може да бъде квалифицирана като безогледно насилие, създаващо реална опасност от преследване, включително и на кандидата за закрила при завръщането му.

Не се сочат реални действия на преследване по отношение на личността на жалбоподателя и/или на членове на семейството му. Не се твърди да е бил заплашван или насилван и изтезаван. Въз основа на заявените при интервюто, потвърдени и в дадените лични обяснения пред съда, мотиви за напускане на държавата по произход, законосъобразен е изводът на административния орган, че същите отговарят на критериите на понятието „мигрант“, дефинирано в § 62 на Глава втора от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на Върховния комисар на ООН за бежанците, а именно – лице, което по причини различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и Протокола от 1967 г. доброволно напуска страната си, за да се засели другаде.

Кандидатът за закрила не е посочил други релевантни причини, по смисъла на ЗУБ, с които да обоснове опасенията си за преследване – отрекъл да е политически ангажиран, да е бил арестуван или осъждан, както и да е имал проблеми, свързани с етническата или религиозната си принадлежност. Изложената бежанска история не обосновава наличие и на основателни опасения от преследване.

В решение на СЕС от 17.02.2009 г. по дело C-465/07 е прието, че чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО предоставя право на преценка за силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт, на компетентните национални органи, до които е подадена молба за закрила или съдилищата, до които е отнесено решението за отказ да бъде уважена молба за закрила. Съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 от решението, колкото в по - голяма степен молителят съумее да докаже, че е повлиян лично от фактори, които имат пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба е степента на безогледно насилие, която би предпоставила предоставяне на субсидиарна закрила.

Въз основа на обективния анализ на събраната информация в административното производство, законосъобразно, преценявайки всички относими факти от бежанската история на жалбоподателя, административният орган е приел, че не са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход, жалбоподателят би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут.

Решението е постановено след задълбочено и всестранно установяване на релевантните факти, въз основа на които обосновано е преценено, че по отношение на жалбоподателя не е налице нито опасност за живота и свободата, нито опасност от преследване поради националност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или политическа организация, нито реална опасност от тежко посегателство като изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание. Спазени са процесуалните изисквания, гарантиращи правото на лично участие и на защита, въпреки че жалбоподателят не се е възползвал от възможността да представи доказателства в подкрепа на заявените обстоятелства по време на интервюто, а и в съдебното

производство.

Изложеното дава основание на настоящия съдебен състав да приеме, че обжалваното решение съответства на изискванията за законосъобразност, поради което жалбата като неоснователна и недоказана следва да бъде отхвърлена.

Страните не претендират присъждане на разноси, поради което съдът не дължи произнасяне по този въпрос. Направените в съдебното производство разноси за преводач остават за сметка на бюджета на Съдебната власт.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно от АПК вр. чл. 85, ал. 3 вр. чл. 84, ал. 2 във вр. чл. 70, ал. 1 от ЗУБ, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. С., гражданин на Б., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН] против Решение № УП-ВЗ от 14.10.2024 г., постановено от интервюиращ орган на ДАБ - МС, с което е отхвърлена като явно неоснователна, по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, молбата му за предоставяне на международна закрила в Република България.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: